

først naar han en Gang dør, eller hvis han gifter sig paa ny, skal Boet skiftes. Samme Ret til at sidde i uskiftet Bo kan efter den gældende Ret ved Testamente tillægges Hustruen. Hvis Manden ikke har gjort det, kan hun kun med Skifterettens Samtykke sidde i uskiftet Bo med de fælles Livsarvinger, og kun til disse bliver myndige. Efterlader den først afdøde Ægtefælle sig Særkuldbørn, kan den længstlevende kun med Skifterettens Samtykke, og indtil disse Børn bliver myndige, sidde i uskiftet Bo med dem. Fra forskellige Sider, navnlig fra Kvindernes Side, er der oftere fremsat Ænske om, at Mand og Kvinde ogsaa paa dette Punkt skulde opnaa samme Retsstilling. Forslag i denne Henseende var først fremme paa Rigsdagen i 1908, men blev ikke gennemført. Da det nys gennemførte Lovforslag om Ægteskabets Retsvirkninger jo opretholder Formuefællesskab, og da de praktiske Hensyn, der hidtil har foreligget, altsaa ogsaa i det væsentlige vil gøre sig gældende i Fremtiden overfor Ænskeligheden af at bevare, for ikke at sige udvide Instituttet uskiftet Bo, særlig da der i Nutiden i det hele taget er en stigende Trang til at begunstige den efterlevende Ægtefælle og det tidligere Hjem paa Arvingernes Bekostning, en, forekommer det mig, meget tiltalende Bestræbelse, saa fremkommer altsaa dette Forslag i umiddelbar Forbindelse med Ægteskabslovgivningen. Der er ganske vist ogsaa Mangler ved Instituttet uskiftet Bo; særlig gøres det af og til gældende og ikke helt med Urette, at den længstlevende Ægtefælle i Kraft af sin uindskrænkede Raadighed over Formuen baade er i Stand til væsentlig at begunstige enkelte af Arvingerne, hvilket der i Praksis ikke sjældent er set Eksempler paa, og kan bortskænke store Gaver af Boet til Trediemand, f. Eks. til den Person, med hvilken han eller hun agter senere at indgaa Ægteskab. Mod Misbrug af Foranstaltninger af denne Art vil der dog kunne træffes Bestemmelse, uden at selve Retsinstituttet uskiftet Bo derved lider noget væsentligt Afbræk, og saadanne Bestemmelser findes i dette Lovforslag i §§ 6, 11 og 12.

Det foreliggende Lovforslag henholder sig i øvrigt i det væsentlige til Kommissionsudkastet, for hvilket 3 saa anerkendte Specialister paa dette Omraade som Professor Bentzon og Justitsministeriets nys afgaaede og nuværende Departementschef har Æren og Ansvar. Trods min ubetingede Respekt for disse meget dygtige Mænd og specielt for deres Indsigt paa dette Omraade har jeg dog, som det fremgaar

af Bemærkningerne, foreslaaet en Del Ændringer, men som det vil ses, tilsigter disse Ændringer i Almindelighed enten at lette Forstaaelsen for den almindelige Læser eller at gøre Institutten endnu mere praktisk for Retslivet. Den ikke uvigtige Realitetsændring, der er sket i § 12, 2det Stykke, skyldes et formentlig berettiget Ænske om, at en afdød Arvings Udarvinger overhovedet ikke skal have Ret til at genere den efterlevende Ægtefælle i dennes Hensidder i uskiftet Bo, altsaa ved at forlange Skifte paa Grund af paastaet Misbrug af Raadigheden.

I øvrigt indeholder Lovforslaget, der er delt i 3 Kapitler, følgende Hovedregler: Første Kapitel omhandler de Tilfælde, hvor den afdøde Ægtefælle efterlader sig Livsarvinger, og § 1 bestemmer, at i saa Fald arver den længstlevende Ægtefælle $\frac{1}{4}$; ved testamentarisk Bestemmelse kan Arvetten dog indskrænkes indtil $\frac{1}{6}$. § 2 bestemmer, at efter den ene Ægtefælles Død er den længstlevende Ægtefælle berettiget til at overtage hele Fællesboet uden at skifte med deres fælles Livsarvinger og er ligeledes berettiget til, naar den først afdøde Ægtefælle i øvrigt efterlader sig umyndige Livsarvinger, at hensidde i uskiftet Bo med disse, dersom Pupilautoriteterne under Hensyntagen til de umyndiges Tarv meddeler Samtykke dertil. Der er den Indskrænkning, at Manden ved Testamente kan bestemme, at Hustruen, medens hun hensidder i uskiftet Bo, skal have Samtykke til Raadighed over Boet af en Tilsynsværge, og jeg har dér foreslaaet den Tilføjelse, at Manden selv kan fastsætte, hvem der skal udføre dette Hverv, men en saadan testamentarisk Bestemmelse kan dog ved Klage fra Hustruen indbringes for Overøvrigheden eller for Justitsministeriet. Af andre vigtige Bestemmelser i dette Kapitel er der Grund til at nævne Bestemmelserne i § 6. Her bestemmes det, hvorledes Raadigheden skal være. Det er allerede nævnt, at hvis Ægtefællen af Boet har bortskænket en Gave, som staar i Misforhold til Formuen, kan Arvingerne kræve Gaven omstødt. Endvidere er der den Bestemmelse, at naar Ægtefællen ved Misbrug af Raadigheden har formindsket Boet væsentligt, kan Arvingerne ved Skiftet begære Vederlag derfor. Der er dernæst Grund til at nævne § 10, hvorefter den længstlevende er pligtig at skifte med Stifbørn, efterhaanden som de bliver myndige, dog saaledes, at Skifte paa den længstlevende Ægtefælles Begæring kan undlades, hvis Boets beholdne Formue under Hensyn til